

Zpětná vazba programů v Národní galerii

Dnešní návštěva Národní galerie se mi opravdu moc líbila. Upřímně jsem celkem překvapena z toho, co jsme viděli a zažili. Čekala jsem, že budeme hodinu a půl chodit napříč velkými prostory Národní galerie a dívat se na obrazy, které mi stejně moc neřeknou... Realita byla ale naprosto odlišná a moc se mi líbila.

Když jsem dělala referát na Zigmunda Freuda, vybrala jsem si ho, protože mě toto téma docela fascinuje a zajímá. Proto když jsme seděli skoro celou půlku návštěvy na zemi a bavili se o prvcích surrealismu a ukazovali si různé obrazy a představovali sny, se kterými jsme pracovali, přišlo mi to zajímavé. Přimělo mě to v tu chvíli přemýšlet zase jiným způsobem. ... Nikdy mě moc nenapadlo přemýšlet o tom, co daný sen může znamenat. Často v něm totiž nacházím prvek nějaké myšlenky, která se mi prohnala předchozí den hlavou, a já jsem jí nevěnovala pozornost. Sen je poté založen na různých asociacích s touto myšlenkou a já si na ni druhého rána vzpomenu. Nikdy jsem v tom ale nehledala žádný jiný význam...

Když jsme později šli k vystaveným dílům, bylo to opět jiné. Místo toho, abychom chodili od obrazu k obrazu a o každém nám bylo něco řečeno, dostali jsme indicie a obraz jsme museli sami najít. A během hledání jsme si důkladně prohlédli všechny obrazy ani o tom možná nevíme. Když jsme našli dílo, které se shodovalo s našimi indiciemi, bylo také velice zajímavé bavit se s členy týmu o tom, co v každém dané umělecké dílo evokuje a shodnout se na nějaké myšlence, se kterou mohlo být dílo tvořeno. Musím říct, že se mi opravdu líbila forma, kterou byl projekt prezentovaný, a návštěvu jsem si užila.

Petra Š.   3. C (zkráceno)

Při první zmínce o návštěvě Národní galerie jsem si představovala obyčejnou prohlídku obrazů. K mému překvapení tomu tak nebylo.

Musím se přiznat, že už přes nějakou dobu bydlím na Sedmičce, ale nikdy jsem si doopravdy nebyla vědoma, že mám ve svém okolí takovou budovu. Byla pro mě spíše "Skleněný dům"...

Myslím, že má první návštěva Národní galerie nemohla být lepší. Nejspíš to bylo zásluhou dobrého programu a spolupráce se spolužáky. Bylo příjemné se nad určitými díly zamyslet a zapojit svou představivost, fantazii.

Z počátku mi připadal obraz Michala Singera nesympatický až nevkusný, ale díky skupinové práci mi došlo, že v něm je možná více, než jsem původně viděla.

Za celou zkušenost jsem velmi ráda a určitě se do NG ještě vrátím.

Anh N.   3. D